

РЕШЕНИЕ

№ 38190

гр. София, 05.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разглежда дело номер **6254** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК, вр с чл.129 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на“ ГАЛЕВ“ЕООД- гр. С. срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221725227566-004-001/23.12.2025 година, издаден от орган по приходите при ТД на НАП- С. , потвърден с Решение № 284/02.03.2026 година на Директор на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания АПВ. Твърди се, че АПВ и потвърждаващото го Решение са незаконосъобразни. Иска се отмяна на АПВ.

В съдебно заседание, жалбоподателят- “Галев“ ЕООД редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция“ ОДОП“ редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 2871/08.07.2024 година на И.Д. Директор ТД на НАП - В. С. Т. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 15.07.2024 година.

С Решение № 12401/03.12.2025 година, постановено по адм.дело № 7860/2025 година по описа на ВАС е отменено Решение на АССГ, постановено по адм.дело № 11712/2023 година в частта,в която е отхвърлена жалбата на „ Галев“ ЕООД срещу РАН№ Р—2222172200651-091-

001/03.05.2023 година и вместо него е постановено друго, с което е отменен Ревизионен акт № Р-22221722000651-091-001/03.05.2023 година, издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1513/23.10.2023 г. на Директор на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в частта, в която на „Галев“ ЕООД е непризнат ВОД по фактура № [ЕГН]/25.08.2021 г. с ДО 9290,19 лв., ДДС 1548,37 лв., фактура №[ЕГН]/23.08.2021 г. с ДО 5222,07 лв., ДДС 870,35 лв., фактура №[ЕГН]/11.09.2021 г. с ДО 27870,58 лв., ДДС 4645,10 лв., фактура № [ЕГН]/07.09.2021 г. с ДО 18580,39 лв., ДДС 3096,73 лв., фактура № [ЕГН]/14.09.2021 г. с ДО 18580,39 лв., ДДС 3096,73 лв., фактура № [ЕГН]/17.09.2021 г. с ДО 18580,39 лв., ДДС 3096,73 лв., фактура № [ЕГН]/02.09.2021 г. с ДО 4811,34 лв., ДДС 801,89 лв., фактура № [ЕГН]/02.09.2021 г. с ДО 1271,29 лв., ДДС 211,88 лв., фактура №[ЕГН]/02.09.2021 г. с ДО 7432,15 лв., ДДС 1238,69 лв., фактура № [ЕГН]/18.09.2021 г. с ДО 18580,39 лв., ДДС 3096,73 лв. с получател TRADE TWO MONIKE и отказа да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит по фактури № 1000000003/09.07.2021 г. с ДО 4180 лв. и ДДС 863 лв., №[ЕИК]/16.07.2021 г. с ДО 3850 лв. и ДДС 770 лв., №[ЕИК]/25.07.2021 г. с ДО 3410 лв. и ДДС 682 лв., №0000000004/31.08.2021 г. с ДО 3600 лв. и ДДС 720 лв., №[ЕИК]/16.08.2021 г. с ДО 4200 лв. и ДДС 840 лв., №[ЕИК]/24.08.2021 г. с ДО 4200 лв. и ДДС 840 лв., №[ЕИК]/23.09.2021 г. с ДО 8141,70 лв. и ДДС 1628,34 лв., №[ЕИК]/22.09.2021 г. с ДО 8225,50 лв. и ДДС 1645,10 лв., №[ЕИК]/20.09.2021 г. с ДО 8022,60 лв. и ДДС 1604,52 лв., №[ЕИК]/25.09.2021 г. с ДО 7850 лв. и ДДС 1570 лв., №[ЕИК]/26.09.2021 г. с ДО 8120 лв. и ДДС 1624 лв., №[ЕИК]/30.09.2021 г. с ДО 8058,50 лв. и ДДС 1611,70 лв., издадени от „Астория 2020“ ЕООД; фактури №[ЕИК]/28.10.2021 г. с ДО 8243 лв. и ДДС 1648,64 лв., №[ЕИК]/15.10.2021 г. с ДО 8177,10 лв. и ДДС 1635,42 лв., №0000000001/11.10.2021 г. с ДО 8119 лв. и ДДС 1623,80 лв., №[ЕИК]/12.10.2021 г. с ДО 8224,70 лв. и ДДС 1644,94 лв., №[ЕИК]/29.10.2021 г. с ДО 8258,50 лв. и ДДС 1651,70 лв., №[ЕИК]/26.10.2021 г. с ДО 8225 лв. и ДДС 1645 лв., №[ЕИК]/25.10.2021 г. с ДО 8106,50 лв. и ДДС 1621,30 лв., №[ЕИК]/23.10.2021 г. с ДО 8237,70 лв. и ДДС 1647,54 лв., №[ЕИК]/22.10.2021 г. с ДО 8148,50 лв. и ДДС 1629,70 лв., издадени от „Хели груп БГ“ ЕООД; фактура №[ЕИК]/08.12.2021 г. с ДО 15498 лв. и ДДС 3099,60 лв., издадена от „Брайков 2020“ ЕООД. На 04.12.2025 година жалбоподателят е депозирал Искане за прихващане или възстановяване съгласно Решението на ВАС от 03.12.2025 година.

С Резолюция за извършване на проверка от 04.12.2025 година Началник сектор при ТД на НАП- В. В. В. определила В. С. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП- да извърши проверка на „ Галев „ ЕООД по ДДС за периода от 01.06.2021 година до 31.03.2022 година и определила срок за завършване на проверката до 15.12.2025 година.

На 15.12.2025 година до органа, определен да извърши проверката е изпратена Служебна бележка от Старши публичен изпълнител, от която е видно, че срещу дружеството- жалбоподател е образувано изпълнително дело от 2022 година с общ размер на задължението по ИД – 1749087,84 лева / в това число главница- 1258 773,45 лева, лихва в размер на 453 749,39 лева, нелихвоносна част 36 565 лева към 15.12.2025 година , има наложени обезпечителни мерки – запор върху банкови сметки в ПИБ и И. АД, , както и възбрана върху 2 броя гаражи , няма авоари в банковите сметки, няма данни за спряно изпълнение, няма основание за прекратяване на производството, няма разпределени суми по делото и тече процедура по прекатегоризация на дълга в трудно събираем.

С Промяна на резолюция за извършване на проверка от 15.12.2025 година В. В. В. на длъжност- Началник сектор определил нов срок за завършване на проверката на жалбоподателя до 23.12.2025 година.

На 23.12.2025 година е издаден обжалваният АПВ № П-22221725227566-004-001, с който е

отказано да бъдат възстановени като недължимо платени, внесени или събрани суми по ДДС или за незаконосъобразно отказан за възстановяване ДДС за периода 01.06.2021 година до 31.03.2022 година по предявеното от „ Галев „ ЕООД искане за прихващане или възстановяване на ДДС от 04.12.2025 година въз основа Решение на ВАС № 12401/03.12.2025 година.

АПВ е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 29.12.2025 година.

На 30.12.2025 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение №284/02.03.2026 година, потвърдил обжалвания АПВ.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на 10.05.2026 година.

От приложеното Писмо от публичен изпълнител на лист 79 от делото е видно,че дружеството има образувано изпълнително производство, като към 22.06.2026 година общият размер на задължението по ИД е в размер на 884 494,56 евро в това число главница в размер на 614 563,11 евро , лихва в размер на 251 236,06 евро и нелихвоносна главница в размер ан 18 695,39 евро , изпълнителното производство е на етап публична продажба на възбранени два броя недвижими имоти и дългът е в процес на прекатегоризиране от събираем в трудно събираем.

По делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невнасяне на определения депозит същата бе заличена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване . Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 144,ал.1 ДОПК постановява,че по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове,издавани от органите по приходите, доколкото в самия ДОПК не е предвидено друго. На тази плоскост, при обжалване на Акт за прихващане или връщане,следва да намерят приложение разпоредбите,отнасящи се до ревизионния акт,залегнали в разпоредбата на чл.156,ал.1 ДОПК и преценка законосъобразността на акта за прихващане или възстановяване,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби/аргумент от чл. 160,ал.2 ДОПК/.

Обжалваният акт за прихващане или възстановяване № П-22221725227566-004-001/23.12.2025 година, издаден от орган по приходите при ТД на НАП- С.- главен инспектор при приходите,когото изрично Началник сектор при ТД на НАП С. е определил за орган, който следва да извърши проверка на дружеството- жалбоподател. От събраните доказателства е установено, че лицето В. С. Т.,към датата на възлагане на проверката,така и към датата на издаване на АПВ е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е притежавала квалифициран електронен подпис.

Проверката е способ за извършване на данъчно– осигурителен контрол по аргумент от разпоредбата на чл.110,ал.1 от ДОПК. Проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.Проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. Правилата по [чл. 8](#) не се прилагат, когато е налице възлагане от изпълнителния директор или упълномощено от него лице. За резултата от проверката се съставя протокол, когато в закон не е предвиден актът, с който проверката трябва да завърши. По силата на алинея 6 на чл.110 от ДОПК,когато в закон не е предвидено друго, срокът за извършване на проверките не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от

датата на първото процесуално действие, което се удостоверява с протокол или връчено искане по [чл. 37, ал. 3](#). Ако 6-месечният срок се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до 6 месеца с резолюция на органа, възложил проверката. Когато за резултатите от проверката се съставя протокол, същият се предоставя на лицето в 7-дневен срок от извършването. Съгласно чл.11ал.1,т.4 от ЗНАП, Териториалният директор организира и ръководи възлагането и извършването на проверки и ревизии и може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 и 2, с изключение на тези по ал. 2, т. 2/да. разглежда и изпраща до съответния съд жалбите против актовете и отказите за издаване на актове на органите на агенцията, както и против действията или бездействията на органи и служители на агенцията на територията на региона по реда, установен със закон. От анализа на правната норма е видно, че възлагането на ревизии и проверки е в правомощието на териториалния директор съгласно [чл. 11, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите](#)(ЗНАП). Същият може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по ал. 1 - 2 на [чл. 11](#), с изключение на тези по ал. 2, т. 2, каквото правомощието по възлагане на ревизии и проверки по ал. 1, т. 4,/ какъвто е процесният случай.

От доказателствата по делото е видно, че лицата, които са участвали в производството по извършване на проверка, в производството по издаване на АПВ и Директор на Дирекция“ ОДОП“ са притежавали квалифициран електронен подпис.

При издаване на АПВ, органът по приходите е спазил процесуално правните разпоредби. Производството е започнало въз основа на подадено искане от страна на жалбопадателя за издаване на акт за прихващане и ил възстановен на дата 04.12.2025 година въз основа на Решението на ВАС, като с Резолюция за извършване на проверка от 04.12.2025 година, орган по приходите при ТД на НАП е разпоредил извършването на проверка, определил компетентния орган по приходите, който да извърши проверката, обхвата на проверката, срока, в който следва да завърши същата до 15.12.2025 година, с нова резолюция е определен нов срок за завършване на проверката АПВ е издаден на дата 23.12.2025 година - в срока, определен за завършване на проверката.

При издаване на АПВ са спазени материално-правните разпоредби на ДОПК и ЗДДС.

Правната регламентация на прихващането и възстановяването се намира в чл.128-129 от ДОПК. Според разпоредбата на чл.128 ,ал.1 ДОПК-недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Процедурата относно прихващането е визирана в чл.129 от ДОПК- прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго, а след постъпване на искането по ал. 1 може да се възложи извършването на ревизия или проверка. Актът за прихващане или възстановяване се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия. Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало

да бъдат възстановени по реда на ал.1-4. В чл.131 от ДОПК е посочено , че непроизнасянето в срок по искане за издаване на акт за прихващане и възстановяване се смята за мълчалив отказ. Жалба против мълчаливия отказ може да се подаде в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. Обжалването се извършва по реда за обжалване на ревизионен акт./ който пък от своя страна предвижда задължителен административен контрол, както на АПВ, така и на мълчаливия отказ.

Искане за прихващане или възстановяване на суми може да бъде направено от задълженото лице или от органа по приходите в 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината на възникване на основанието за възстановяване. Органът по приходите може да възложи извършване на ревизия или да направи проверка на лицето, като в последния случай актът за възстановяване или прихващане се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането. Органът по приходите действа при условията на оперативна самостоятелност при избора на начина за възстановяване или прихващане на недължимо платените задължения, освен в случая на чл. 129, ал. 5 ДОПК. Органът по приходите действа при условията на обвързана компетентност, когато пред него с искането по чл. 128 ДОПК е представен влязъл в сила административен или съдебен акт, с който е признато правото на получаване на суми за неправилно или недължимо платени, внесени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, такси, глоби, имуществени санкции, установени, събрани или наложени от органите по приходите, включително внесени по писмено указание или становище, незаконосъобразно отказани за възстановяване суми, присъдени суми, обезщетения и направените разноски.

В този случай органът по приходите след представяне на административния или съдебния акт е длъжен да възложи проверка на лицето и в 30-дневен срок от постъпване на искането да издаде акт за възстановяване или прихващане, като в същия срок следва да възстанови посочените в акта суми, заедно с дължимата лихва. Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на чл.129 ДОПК.

В ДОПК е предвидена и опростена процедура за възстановяване, по преценка на органа по приходите, при която не се издава нито ревизионен акт, нито акт за прихващане или възстановяване, а цялата претендирана сума на надвнесения данък се превежда по посочената от лицето банкова сметка или чрез пощенски запис в случаите на възстановяване на местни данъци на посочения от лицето адрес, като в платежното нареждане или пощенския запис задължително се отбелязват номерът и датата на декларацията, съответно искането за възстановяване. Опростената процедура се прилага само за възстановяване на суми по подадена данъчна декларация, свързана с данъчно облагане с подоходен данък или местен данък.

Спорът в настоящото производство се свежда до това от кой момент следва да се начисли лихвата за забава върху възстановената сума по ЗДДС и дали изобщо се дължи лихва.

Правната регламентация на начисляване на ДДС се намира в ЗДДС-чл. 85 и следващите, съгласно която данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112. По силата на чл.86 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В съответствие с нормата на алинея втора на чл.86 от ЗДДС, данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е

издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Не се начислява данък при извършване на освободена доставка, освободено вътреобщностно придобиване, както и при доставка с място на изпълнение извън територията на страната. В чл. 87 от ЗДДС, е посочено, че данъчен период по смисъла на този закон е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период. Д. период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец освен в случаите по глава осемнадесета. Чл. 88, ал. 1 от ЗДДС, сочи, че резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период. Когато начисленият данък превишава данъчния кредит, разликата представлява резултат за периода-данък за внасяне, а когато данъчният кредит превишава начисления данък, разликата представлява резултат за периода - данък за възстановяване. Регистрираното лице определя само резултата за всеки данъчен период - данък за внасяне в републиканския бюджет или данък за възстановяване от републиканския бюджет. В чл. 89, ал. 1 от ЗДДС е визирано, че когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период и данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в съответната сметка по ал. 1. Съгласно ал. 10 данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство. По реда на чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, ако след изтичането на срока по т. 2 има остатък от данъка за възстановяване, органът по приходите прихваща този остатък за погасяване на изискуеми публични вземания или го възстановява в 30 дневен срок от подаване на последната справка-декларация. Съгласно чл. 92, ал. 1, т. 5 от ЗДДС ако данъкът за възстановяване, по отношение на който е започнала процедура за приспадане не е приспаднал изцяло към подаване на справката - декларация за последния от двата данъчни периода, всеки друг данък за възстановяване за някои от тези два данъчни периода се добавя към него и подлежи на възстановяване по реда и в срока по т. 4 и денят, следващ деня, в който изтича 30 дневният срок от подаване на справката- декларация, участваща в процедурата по приспадане е началният момент, в който следва лихвата за забава и лихви се дължат само по отношение на невъзстановен в срок ДДС по приключила процедура по приспадане. От своя страна, съгласно чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, декларирането на данъка от задълженото лице става именно чрез подаването на Справка- декларация, образецът на който е определен в ППЗДДС. От своя страна, нормата на чл. 68 от ППЗДДС определя изрично реда, по който следва да се заяви наличието на ДДС за възстановяване след изтичане на процедура по приспадане. Алинея 3 на чл. 68 от ППЗДДС предвижда, че ако след подаване на двете СД по чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е налице неприспаднал данък от данъка за възстановяване, лицето следва да посочи в клетка 80 на последната справка-декларация неприспадания остатък от данъка за възстановяване, който подлежи на възстановяване, посочен в следващите две справки декларации, по отношение на който не е приложен чл. 92, ал. 4 от закона. По реда на чл. 92, ал. 4 от ЗДДС, когато в клетка 80 на СД е посочен данък за възстановяване, лицето следва да подаде заедно със СД и декларация за извършеното приспадане. Следва да бъде посочено, че съгласно чл. 129, ал. 6 от ДОПК недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителните осигуровки, се връщат със законната лихва за изтеклия срок, когато са внесени или събрани въз основа на акт на органите по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4 от цитираната разпоредба. Разгледано на тази плоскост, настоящият съдебен състав намира, че жалбоподателят не е

инициирал производство за възстановяване на ДДС, като не е попълнил клетка 80 от подадените СД, нито в следващите периоди, за да претендира присъждане на лихва, а е направил това въз основа на влязлото в сила съдебно решение на ВАС.

От доказателствата по делото установено, че за данъчен период м. 06/2021 година жалбоподателят има ДДС за внасяне в размер на 8 802,62 лева вместо декларирания данък за внасяне от 57,62 лева, като от декларираната сума е внесена по сметка на бюджета на 21.07.2021 година сумата от 0,22 лева, като периодът не участва в процедура по приспадане на ДДС като данъчен кредит съгласно чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, за данъчен период м. 07/2021 г. - ДДС за внасяне в размер на 1 659,31 лева при деклариран ДДС за възстановяване от 873,18 лева, за данъчен период м. 08/2021 година - ДДС за внасяне в размер на 7 431,51 лева при деклариран ДДС за внасяне от 281,59 лева, за данъчен период м. 09/2021 година - ДДС за внасяне в размер на 17 141,54 лева при деклариран ДДС за възстановяване на стойност 12 315,55 лева, за данъчен период, м. 10/2021 г. - ДДС за внасяне в размер на 35 929,44 лева при деклариран ДДС за внасяне от 372,83 лева, за данъчен период м. 11/2021 г. - ДДС за внасяне в размер на 51 487,90 лева при деклариран ДДС за внасяне от 12 607,39 лева, за данъчен период, м. 12/2021 г. - ДДС за внасяне в размер на 18 476,19 лв. при деклариран ДДС за възстановяване от 302,04 лева, за данъчен период м. 01/2022 година - ДДС за внасяне в размер на 412,00 лв. при деклариран ДДС за внасяне от 412,00 лева, за данъчен период м. 02/2022 г. - ДДС за внасяне в размер на 1 006,48 лв. при деклариран ДДС за внасяне от 1 006,48 лева, за данъчен период м. 03/2022 г. - ДДС за внасяне в размер на 5 794,61 лева при деклариран ДДС за внасяне от 510,28 лева. При извършената проверка в данъчно-осигурителната сметка на „ГАЛЕВ“ ЕООД е установено, че от декларираните суми по сметка на бюджета са внесени на 21.07.2021 година само 0.22 лева — издължаване на ДДС за м. 06/2021 година, а установените с РА № Р-22221722000651-091-001/03.05.2023 година доначисления по ДДС не са внесени в бюджета и не е установено издължени сума за ДДС относно периода 01.06.2021 г. - 31.03.2022 година, както декларираният ДДС за внасяне, така и начислените суми с РА № 22221722000651-091-001/03.05.2023 година, като е установена е единствено сумата 0,22 лева - задължение по ДДС за м. 06/2021 година. Законосъобразен е изводът на органа по приходите, че по отношение на периода 01.06.2021 година - 31.03.2022 година за „ГАЛЕВ“ ЕООД не съществуват недължимо платени, внесени или събрани суми за ДДС по чл. 129, ал. 5, т. 1 от ДОПК, а резултатите в СД по ЗДДС за проверявания период след Решение № 12401/03.12.2025 г. на ВАС са посочени в таблица 1, където са установени възникнали процедури съгласно чл. 92, ал. 1* т. 2 от ЗДДС по приспадане на ДДС като ДК: в данъчен период м. 07/2021 г. - ДК за приспадане в размер на 628,69 лева и в данъчен период м. 09/2021 г. — ДК за приспадане 11 826,60 лева, като същите процедури приключват в следващите данъчни периоди поради изчерпан данъчен кредит и в тази връзка като резултат от процедури по чл. 92, ад. 1, т. 2 от ЗДДС след Решение на ВАС № 12401/03.12.2025 година не се установява ДДС за възстановяване и не са налице незаконосъобразно отказани за възстановяване суми съгласно чл. 129, ал. 5, т. 2 от ДОПК, още повече, че съгласно Решение № 12401/03.12.2025 г. на ВАС за периода 01.06.2021 г. - 31.03.2022 г. „ГАЛЕВ“ ЕООД следва да внесе в бюджета ДДС в общ размер 94 219,10 лева и полагащите се лихви на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ вместо начисленият ДДС с РА № Р-22221722000651-091-001/03.05.2023 г. на стойност 148 141,60 лева, като към 23.12.2025 година дружеството „ГАЛЕВ“ ЕООД има изискуеми данъчни задължения, събрани от НАП на обща стойност 1 747 991,63 лева, в т. число главница 1 290 918,45 лева и лихви 457 073,18 лева, срещу дружеството има образувано производство по принудително изпълнение №[ЕИК]/2022 година с общ размер на задълженията 1 749 087,84 лева, в т. ч. главница 1 258 773,45 лева и лихва 453 749,39 лева, наложени са обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки и възбрана за извършване на разпоредителни сделки с недвижими имоти - два броя гаражи. В банковите сметки липсват авоари, дългът на дружеството е в процес на прекатегоризация от събираем в трудно събираем и предвид това не са налице основания по

чл. 129, ал. 5 от ДОПК за възстановяване на недължимо платени, внесени или събрани суми за ДДС или незаконосъобразно отказан за възстановяване ДДС за периода 01.06.2021 г. - 31.03.2022 г. по предявеното от „ГАЛЕВ“ ЕООД Искане за прихващане и възстановяване на ДДС вх. № 55-2217-2390/04.12.2025 г. въз основа на Решение на ВАС № 12401/03.12.2025 г.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че издаденият АПВ е законосъобразен, което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.161 от ДОПК-на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. От своя страна в чл.37 от Закона за правната помощ е посочено, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. В конкретния случай, в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено минимално възнаграждение от 130 лева, представляван е от юрисконсулт, който не е присъствал на съдебното заседание, но е представил доказателства и молба преди съдебното заседание или еурова равностойност -66,47 евро. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ езвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/ приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДР на ДОПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160 ДОПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА „ГАЛЕВ“ ЕООД- гр. С. срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221725227566-004-001/23.12.2025 година, издаден от орган по приходите при ТД на НАП- С. , потвърден с Решение № 284/02.03.2026 година на Директор на Дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА „ГАЛЕВ“ ЕООД- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП СУМАТА ОТ 66,47 ЕВРО – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138, ал.1 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

